



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



مجموعه دستورالعمل های HSE پیمانهای شهرداری تهران نصب داربست

(HSE-CO-WI-۲۲۵-۰۰)



شرکت شهر سالم تهران
(وابسته به شهرداری تهران)

مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



سامانه مدیریت
بهداشت، ایمنی و محیط زیست

تهیه کننده	تأیید کننده	تصویب کننده
مهندس شهلا غلامحسین زاده	دکتر عباس زراء نژاد مشاور سامانه مدیریت HSE شهرداری تهران تاریخ و امضاء	دکتر حمید چوبینه دبیر شورای عالی HSE شهرداری تهران
مهندس جواد پروانه مهندس مسعود جعفری	مهندس محمدرضا عسگری قائم مقام دبیر شورای عالی HSE شهرداری تهران تاریخ و امضاء	تاریخ و امضاء

سند حاضر با هدف استقرار و توسعه سیستم مدیریت HSE در شهرداری تهران توسط سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست تهیه شده و کلیه حقوق آن محفوظ و متعلق به شرکت شهر سالم وابسته به شهرداری تهران می باشد



فهرست

- ۱- مقدمه ۶
- ۲- هدف ۶
- ۳- دامنه کاربرد ۶
- ۴- مسئولیت ها ۶
- ۴-۱ مسئولیت اجرا ۶
- ۴-۲ مسئولیت نظارت ۶
- ۵- مستندات مرتبط ۷
- ۶_ تعاریف و اصطلاحات ۷
- ۷- شناسنامه پیمان نصب و برپایی داربست ۱۰
- ۸- الزامات بهداشت، ایمنی و محیط زیست پیمان نصب داربست ۱۰
- فصل اول: الزامات **HSE** در نصب و برپایی داربست ۱۱
- بازرسی و کنترل داربست ۱۵
- جایگاه کار ۲۴
- مقررات ویژه داربست‌های فلزی لوله‌ای ۳۲
- مقررات کلی: ۳۲
- پایه‌های عمودی: ۳۴



- ۳۵..... تیرهای افقی:
- ۳۵..... دستک‌ها:
- ۳۶..... مهار کردن داربست:
- ۳۶..... اتصالات:
- ۳۷..... داربست‌های معلق با راه اندازی دستی:
- ۴۱..... داربست‌های معلق با راه اندازی ماشینی (کلايمر):
- ۴۵..... داربست نردبانی:
- ۴۶..... داربست متحرک:
- ۴۷..... وسایل و تجهیزات حفاظت فردی کار در ارتفاع:
- ۴۹..... فصل دوم: حمل و نقل و جا به جایی داربست
- ۵۳..... ۹_ چک لیست پیمان نصب داربست
- ۵۳..... ۱۰- مسئول بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) در شرکتهای پیمانکار
- ۵۳..... ۱۱- واکنش در شرایط اضطراری
- ۵۳..... ۱۲- شناسایی خطر، ارزیابی ریسک و بازرسی های HSE
- ۵۳..... ۱۳- ثبت و گزارش رویدادها (حوادث، شبه حادثه و آنومالی ها)
- ۵۴..... ۱۴- کمکهای اولیه
- ۵۴..... ۱۵- پیمانکاران



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



- پیوست ها..... ۵۶
- پیوست شماره ۱: شناسنامه پیمان نصب داربست..... ۵۷
- پیوست شماره ۲: چک لیست تخصصی نصب داربست..... ۵۹
- منابع و مراجع..... ۶۱



۱- مقدمه

کار در محیط های پیمانکاری به لحاظ تنوع کار، حضور گروه های مختلف کاری و نیز عدم آشنایی کامل پیمانکار با محیط و شرایط کار، از پتانسیل بالایی در وقوع حوادث برخوردار است و غفلت از آنها و عدم برنامه ریزی جهت کنترل آنها می تواند عواقب جبران ناپذیری به دنبال داشته باشد.

از اینرو پرداختن به موضوعات HSE در عملیات پیمانکاری اهمیتی دوچندان می یابد. سامانه مدیریت HSE تهران به منظور شناسایی خطرات مختلف موجود در محیط های پیمانکاری و به کار گیری اقدامات کنترلی و پیشگیرانه و حصول اطمینان از انطباق سیستم مدیریت HSE پیمانکاران، اقدام به تدوین مجموعه دستورالعملهای ایمنی، بهداشت و محیط زیست پیمان های شهرداری تهران نموده است. این دستورالعمل در ابتدا به شناسایی کلیه فرایندها، فعالیت ها، اماکن، تاسیسات، تجهیزات و مواد مورد نظر پرداخته، خطرات و اثرات آن ها را بررسی کرده و سپس اهداف و الزامات مورد نیاز برای هر یک از فرآیندهای کاری را مشخص می نماید.

۲- هدف

این دستورالعمل با هدف اطمینان از رعایت الزامات بهداشت، ایمنی و محیط زیست در پیمان نصب و برپایی داربست و در راستای حذف و یا کاهش ریسک های ناشی از فعالیتها، اقدامات و خدمات گروه های ذینفع و فعالیتهای مرتبط با پیمان نصب و برپایی داربست تدوین گردیده است.

۳- دامنه کاربرد

دامنه کاربرد این دستورالعمل مناطق ۲۲ گانه، سازمانها و شرکتهای وابسته شهرداری تهران و پیمانکاران تابعه آنها می باشد.

۴- مسئولیت ها

۴-۱- مسئولیت اجرا

مسئولیت حسن اجرای این دستورالعمل کلیه شرکت های پیمانکار مناطق ۲۲ گانه شهرداری تهران می باشد.

۴-۲- مسئولیت نظارت

نظارت بر اجرای صحیح این دستورالعمل در کلیه زیرمجموعه های شهرداری تهران بر عهده اداره HSE مناطق ۲۲ گانه و نظارت عالی بر عهده سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران می باشد.



۵- مستندات مرتبط

- راهنمای استقرار سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران؛ HSE-GU-۰۰۱-۰۰
- راهنمای ارزیابی و مدیریت ریسک؛ HSE-GU-۰۰۴-۰۱
- راهنمای سیستم مدیریت HSE پیمانکاران HSE-GU-۰۱۸-۰۰
- راهنمای واکنش در شرایط اضطراری HSE-GU-۰۱۳-۰۰
- مجموعه دستورالعملهای مدیریت حوادث HSE-WI-۰۰۱-۰۰

۶- تعاریف و اصطلاحات

داربست

داربست ساختاری است موقتی شامل یک یا چند جایگاه کار، اجزای نگهدارنده، اتصالات و تکیه گاه‌ها که در حین اجرای هرگونه عملیات مهم از ساختمانی و غیره به منظور دسترسی به بنا و حفظ و نگهداری کارگران یا مصالح در ارتفاع، مورد استفاده قرار می‌گیرد و به انواع ثابت، متحرک، دیوارکوب، معلق و نردبانی و مستقل و نیمه مستقل تقسیم می‌شود.

اجزاء داربست

اجزای داربست عبارتند از پایه، کفشک، تیر، دستک، اتصالات یا بست‌ها، راه دسترسی، کف پوش سکو، پاخور، تیر میانی حفاظتی، تیر بالایی حفاظتی، بالشتک، صفحه پایه و ...



دستک

دستک‌ها بخشی از داربست هستند که بر روی آن‌ها جایگاه کار قرار دارد. در داربست‌هایی که فقط دارای یک ردیف پایه هستند (داربست های نیمه مستقل)، یک سر دستک‌ها در داخل دیوار قرار می‌گیرند، اما در داربست‌های که به وسیله دو ردیف پایه برپا می‌شوند (داربست های مستقل)، هر دو سر دستک‌ها بر روی تیرهای افقی قرار داده می‌شوند.

داربست دیوار کوب

عبارتست از یک سکوی کار که به شکل بالکن و به وسیله تکیه گاه‌های گونیا شکل به بدنه ساختمان متصل و مهار می‌گردد.

بالشتک

صفحه‌ای است از جنس چوب، فلز و یا بتن که برای گسترش بار وارده از لوله پایه یا کفشک به زمین مورد استفاده قرار می‌گیرد.

راه دسترسی

برای رسیدن ایمن عامل کار در ارتفاع کار به تراز مربوطه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مهار

قطعه‌ای است که بصورت مایل و افقی در ترازهای مختلف بر روی داربست نصب گردیده و به عنوان باربر عمل می‌کند.

بادبند



قطعه‌ای است که در طول، عرض یا ارتفاع (عمودی یا مورب) برای جلوگیری از حرکت جانبی در داربست نصب می‌گردد.

بالابر سیار

ماشین سیاری است که برای انتقال افراد برای کار در ارتفاع، از داخل سکو (محفظه ایمن) استفاده می‌شود با این دید که افراد می‌توانند در یک موقعیت دسترسی خاص به داخل سکو سوار یا پیاده شوند و به دو گروه اصلی زیر تقسیم می‌شوند:

گروه الف: بالابر سیاری که تصویر عمودی مرکز ثقل بار همواره داخل خط واژگونی است.

گروه ب: بالابر سیاری که تصویر عمودی مرکز ثقل بار ممکن است خارج از خط واژگونی باشد.

و براساس نوع حرکت به سه گروه زیر تقسیم می‌شوند:

نوع اول: بالابر سیاری که حرکت آن فقط در موقعیت ترافیکی مجاز می‌باشد .

نوع دوم: بالابر سیاری که در زمان بالا بودن سکو می‌تواند حرکت نماید و بالابر از مکانی بر روی شاسی کنترل می‌شود.

نوع سوم: بالابر سیاری که در زمان بالا بودن سکو می‌تواند حرکت نماید و بالابر از درون سکو کنترل می‌شود.

ضریب ایمنی

نسبتی است که از تقسیم حداکثر نیروی وارده به سازه که می‌تواند سازه در برابر شکست یا تخریب مقاومت نموده به نیروی

وارده ناشی در زمان بهره‌برداری که به همان عضو وارد می‌گردد. بر اساس الزامات استاندارد ANSI A92 و BSEN 280

این ضریب باید حداقل ۴/۲ باشد.

شخص ذیصلاح



متخصصی است با دانش فنی و مهارت لازم مطابق با شرایط این آیین نامه که با گذراندن دوره های آموزشی از مراجع ذیصلاح آموزشی، توانایی سرپرستی و نظارت بر کار در ارتفاع را داشته باشد. ضمناً نامبرده می تواند نماینده مجری ذیصلاح یا کارفرما باشد.

۷- شناسنامه پیمان نصب و برپایی داربست

شناسنامه پیمان سندیست که در آن کلیات مرتبط با فرآیندهای اصلی پیمان، شرح مختصری از پیمان، ماشین آلات و ابزارهای تخصصی، مشخصات مواد شیمیایی و عوامل محیطی تاثیر گذار، آیین نامه ها، الزامات و قوانین و مقررات، فعالیت های ویژه و سیستم های مجوز کار، به تفکیک مورد بررسی قرار گرفته است. (پیوست شماره ۱)

۸- الزامات بهداشت، ایمنی و محیط زیست پیمان نصب داربست

- فرآیند نصب و برپایی داربست
- حمل و نقل داربست



شرکت شهر سالم تهران
(وابسته به شهرداری تهران)

مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



سامانه مدیریت
بهداشت، ایمنی و محیط زیست

فصل اول: الزامات HSE در نصب و برپایی داربست



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



ماده ۱: پیمانکار مکلف است تابلویی با مشخصات زیر را که توسط مجری ذی صلاح تهیه گردیده، روی داربست

نصب نماید:

الف - نام شرکت

ب - نام و نام خانوادگی مدیر مسئول

ج - نام و نام خانوادگی مسئول فنی

د- تلفن تماس شرکت

ر- آدرس شرکت (۱)

ماده ۲: پیمانکار موظف است کلیه مجوزهای لازم در خصوص نصب، برپایی، بهره‌برداری و برچیدن داربست را

از مراجع ذی ربط اخذ نماید.

ماده ۳: پیمانکار موظف است تمام کارگرانی را که در فرآیند داربست‌بندی و نماکاری فعالیت می‌کنند، بیمه

نموده و در صورت بروز هرگونه حادثه ناشی از اهمال کاری کارفرما، کلیه مسئولیت‌های آن به عهده وی می‌باشد.



ماده ۴: کلیه داربست‌ها به جز داربست نردبانی باید از شامل اجزاء زیر باشند:

الف - کف پایه یا کفشک (به غیر از دیوار کوب، معلق، آویزان)؛

ب- پایه؛

ج - تیر باربر؛

د- تیر افقی؛

ه- میله اتصال؛

و- میله بالایی؛

ز- میله میانی؛

ح - صفحات پاخور؛

ط - حفاظ مناسب بین میله میانی و پاخور؛

ی - راه دسترسی مناسب و ایمن؛



ک - پوشش کف محل استقرار کارگر و مصالح مقاوم و مناسب با نوع کار و تعداد کافی؛

ل - لوله مهار؛

م - بادبندهای عمودی، افقی، عرضی، طولی و مورب؛

ت - بالشتک (به غیر از دیوار کوب)

ن - بست و اتصالات

ماده ۵: کلیه عملیات مربوط به برپایی، نصب، پیاده کردن، تعمیر نگهداری و هرگونه تغییر در سازه باید تحت

نظارت و سرپرستی شخص ذیصلاح و به وسیله کارگرانی که در این گونه کارها تجربه و مهارت کافی دارند، انجام

گیرد.

ماده ۶: در صورت نیاز به نصب هرگونه تجهیزات روی داربست شخص ذیصلاح باید استحکام، مقاومت و مهار

اجزاء آن را کنترل و بررسی نموده و مجوز نصب بر روی داربست را صادر نماید .



ماده ۷: داربست باید در موارد ذیل توسط شخص ذیصلاح مورد بازدید و کنترل قرار گرفته تا از پایداری، استحکام و ایمنی آن اطمینان حاصل شود، گواهی کتبی تأیید استحکام سازه مذکور باید در کارگاه و شرکت مجری نگهداری شود:

الف - قبل از شروع به استفاده از آن؛

ب - حداقل هفته‌ای یک بار در حین استفاده؛

ب - پس از ایجاد هرگونه تغییر، تعویض اجزاء و یا ایجاد وقفه طولانی در استفاده از آن؛

ج - پس از قرار گرفتن در معرض باد، طوفان، زلزله و ... که استحکام و پایداری داربست مورد تردید باشد.

بازرسی و کنترل داربست

ماده ۸: در تمامی مراحل برپایی، استفاده و جمع‌آوری داربست باید به منظور اطمینان از رعایت موارد ذیل نظارت دائمی وجود داشته باشد:

الف - جمع‌آوری تجهیزات و مصالح از روی داربست بعد از اتمام کار روزانه؛

ب - کشیدن تمامی میخ‌ها از قطعات پیاده شده چوبی؛



ج - توزیع بار به صورت یکنواخت بر روی داربست جهت جلوگیری از برهم خوردن تعادل آن؛

د- تعبیه بالشتک مخصوص در زیر کابل‌ها و طناب‌هایی از داربست که احتمال بریدگی و ساییدگی آن‌ها وجود

دارد؛

ح - عدم انجام کار بر روی داربست معیوب و ناقص؛

و- تعطیل نمودن کار بر روی داربست در شرایط جوی نامساعد (طوفان، باد شدید، برف و باران)؛

ز- عدم بارگذاری بیش از حد مجاز طراحی بر روی داربست؛

ژ- جلوگیری از قرار گرفتن بار بیش از اندازه و مصالح ساختمانی غیرضروری روی داربست.

ماده ۹: در مواردی که روی جایگاه داربست برف یا یخ وجود داشته باشد کارگران نباید روی آن کار کنند، مگر

آن که قبلاً برف یا یخ از روی جایگاه‌ها برداشته شده و روی آن‌ها مخلوط نمک و ماسه نرم یا ماسه نرم ریخته

شود.

ماده ۱۰: هیچ بخشی از داربست را نباید پیاده‌کرد و داربست را درحالی بجا گذاشت که بتوان از بخش‌های

باقیمانده استفاده نمود. مگر آنکه بخش بجا مانده منطبق با این مقررات باشد.



ماده ۱۱: در موقع پیاده کردن و برچیدن داربست چوبی، باید کلیه میخ ها از قطعات داربست به طور کامل بیرون کشیده شوند.

ماده ۱۲: اگر قسمتی از داربست احتیاج به تعمیر داشته باشد، نباید قبل از رفع نقص و تعمیر داربست به کارگران اجازه کار کردن بر روی آن داده شود.

ماده ۱۳: از داربست‌ها نباید برای انبار کردن مصالح ساختمانی استفاده شود مگر مصالحی که برای کوتاه مدت و انجام کار فوری مورد نیاز باشد. و وزن مصالح ساختمانی انبار شده نباید بیشتر از حد مجاز باشد و نباید منجر به افزایش از حد ظرایب ایمنی داربست شود.

ماده ۱۴: هنگامی که در مجاورت خطوط انتقال نیروی برق احتیاج به نصب داربست باشد، این کار باید با رعایت و الزامات مندرج در آیین نامه کار روی خطوط و تجهیزات برق دار موارد زیر انجام شود:

- برای جلوگیری از خطر برق گرفتگی و کاهش اثرات زیان آور میدان‌های الکترومغناطیسی ناشی از خطوط برق فشار قوی، باید مقررات مربوط به حریم خطوط انتقال و توزیع نیروی برق، در کلیه عملیات ساختمانی و نیز در تعیین محل احداث بناها و تأسیسات، رعایت گردد.



- قبل از شروع عملیات ساختمانی در مجاورت خطوط هوایی برق فشار ضعیف، باید مراتب به اطلاع مسئولان و مراجع ذیربط رسانده شود تا اقدامات احتیاطی لازم از قبیل قطع جریان، تغییر موقت یا دائم مسیر یا روکش کردن خطوط مجاور ساختمان با مواد مناسب از قبیل لوله‌های پلی اتیلن یا شیلنگ‌های لاستیکی و غیره انجام شود.

ماده ۱۵: هرگاه لازم شود روی داربست، دستگاه بالابر نصب گردد باید موارد زیر رعایت شود:

الف - بخش‌های متشکله داربست به دقت بازرسی شوند و در صورت لزوم به نحو مناسبی به مقاومت آن افزوده شود.

ب - از حرکت و جابجایی تیرهای افقی داخل دیواری جلوگیری شود.

ج - پایه‌های عمودی به طور محکمی به بخش مقاوم ساختمان و در محلی که دستگاه بالابر باید نصب گردد، متصل و مهار شوند.



ماده ۱۶: در صورتی که در حین حمل بار به سمت بالا و پایین امکان برخورد آن با داربست وجود داشته باشد، باید برای جلوگیری از گیر کردن بار به داربست سراسر مسیر حرکت بار، با نرده‌های حفاظتی عمودی دارای مقاومت کافی پوشیده شود.

ماده ۱۷: دهانه داربست یا فاصله دو پایه عمودی داربست نباید بیش از ۲۴۰ سانتی متر باشد.

ماده ۱۸: داربست باید بر روی سطوح مناسب، صاف، هموار، فاقد شیب و دارای مقاومت کافی، برپا گردیده و دارای کفشک مناسب (تکیه‌گاه) باشد تا از نوسانات، جابجایی و لغزش آن جلوگیری به عمل آمده و ثبات و استحکام آن تأمین گردد.

ماده ۱۹: هر پایه داربست باید دارای کفشک (بیس پلیت) دایره‌ای شکل به مساحت حداقل ۱۵۰ سانتیمتر مربع و یا مربعی شکل به ابعاد حداقل ۱۵*۱۵ سانتیمتر با ضخامت ۱۰ میلی‌متر و از جنس مقاوم باشد.

ماده ۲۰: در محل‌هایی که زمین دارای مقاومت کافی نمی‌باشد باید از تخته به همراه کفشک استفاده نمود. ابعاد تخته چوبی مورد استفاده در زیر کفشک باید حداقل ۳۰×۳۵ سانتیمتر و ضخامت آن ۳۵ حداقل میلی‌متر باشد.



ماده ۲۱: پایه‌های داربست باید به طور مطمئن و محکم مهار شود تا مانع نوسان، جابجایی و لغزیدن داربست گردد.

ماده ۲۲: نصب پایه‌ها بر روی آجر، بشکه، جعبه، دریچه‌های آدم‌رو و سایر موارد مشابه به عنوان تکیه‌گاه پایه داربست ممنوع می‌باشد.

ماده ۲۳: کلیه قسمت‌های داربست شامل لوله‌ها، جایگاه، اجزای نگهدارنده، تکیه‌گاه‌ها، اتصالات، راه‌های عبور و پلکان باید با استفاده از مصالح مناسب و مرغوب ساخته شده و به لحاظ کیفی و ظاهری سالم، عاری از هرگونه عیب و نقص نظیر ترک خوردگی، زنگ زدگی، له شدگی، پوسیدگی و سایر عیوب ظاهری باشد تا ضمن حفظ ایستایی و پایداری لازم، ظرفیت پذیرش بار وارده (وزن کارگر، وزن بار و مصالح) با ضریب اطمینان حداقل ۴/۲، برای سازه تأمین شود.

ماده ۲۴: داربست‌ها باید طوری طراحی، ساخته، اجرا و مهار شوند که واجد شرایط ایمنی کار برای کارگران بوده و امکان جابجایی و لغزش آن‌ها در حین انجام کار وجود نداشته باشد.



ماده ۲۵: استفاده از لوله‌ها و قطعات معیوب، شکسته، خمیده و خراب در اجراء نصب و برپایی داربست ممنوع است.

ماده ۲۶: کلیه بخش‌های فلزی داربست باید فاقد ترک خوردگی، زنگ زدگی یا عیوب دیگر باشند.

ماده ۲۷: قطعات و اجزاء چوبی بکار برده شده در داربست باید صاف بدون هرگونه زائده، برجستگی، پوسیدگی، ترک خوردگی، کرم خوردگی، گره و پوسته بوده و الیاف بلندی داشته باشند.

ماده ۲۸: تخته‌ها و الوارهایی که در داربست بکار برده می‌شوند، باید در برابر ترک خوردگی محافظت گردند.

ماده ۲۹: تخته‌های چوبی که برای جایگاه داربست مورد استفاده قرار می‌گیرند باید عاری از هرگونه مواد چسبنده و لغزنده (چسب، روغن، گازوییل، گریس و ...) باشند و همچنین لازم است از رنگ کردن اجزاء چوبی داربست که باعث پوشیده شدن عیوب و نواقص آن می‌گردد، باید خودداری شود.

ماده ۳۰: کلیه تخته‌ها باید دارای ضخامت یکسان (حداقل ۵ سانتی‌متر) و عرض حداقل ۲۵ سانتی‌متر باشند.



ماده ۳۱: وسایلی که برای ساخت داربست‌ها به کار می‌روند بایستی در شرایط مناسب در انبار نگهداری شوند و از وسایل نامناسب و معیوب جدا گردند.

ماده ۳۲: استفاده از طناب‌های لیفی در مکانی‌هایی احتمال آسیب دیدگی این‌گونه طناب‌ها وجود دارد، ممنوع می‌باشد.

ماده ۳۳: به کارگیری طناب‌هایی که با اسیدها یا مواد خورنده و فرساینده دیگر در تماس بوده‌اند ممنوع می‌باشد.

ماده ۳۴: اندازه و تعداد میخ‌هایی که برای اتصال اجزاء داربست چوبی بکار برده می‌شوند، باید مناسب و کافی بوده و تا انتها به طور کامل کوبیده شوند و نباید بصورت نصفه کوبیده شده و سپس خم گردند. همچنین استفاده از میخ‌های چدنی در نصب و برپایی داربست ممنوع است.

ماده ۳۵: برای تامین ایستایی داربست و جلوگیری از واژگون شدن آن رعایت موارد زیر الزامی است:

الف: پایه‌های داربست به نحو مطمئنی در محل تکیه‌گاه‌ها مستقر شود، به طوری که از جابجایی و لغزش آنها جلوگیری به عمل آید.



ب: پایه های داربست در محل استقرار بر روی زمین، باید روی صفحات مقاوم قرار گیرند، تا از فرو رفتن آنها در زمین و بر هم خوردن تعادل داربست پیشگیری شود.

ج: داربست باید در فاصله های مناسب عمودی و افقی، به طور محکم به ساختمان متصل و مهار گردد تا از لرزش و نوسان آن در حین کار جلوگیری به عمل آید.

د: در مواردی که داربست در دو ضلع مجاورسازه قرار می گیرد، باید در محل تلاقی به طور کامل به یکدیگر متصل و کلاف شوند.

ه: در موقع طوفان یا باد شدید (بیش تر از ۳۰ کیلومتر بر ساعت) باید از کار کردن کارگران بر روی داربست جلوگیری شود.

ماده ۳۶: کلیه داربست ها به جز نردبانی باید از لوله مهار و بادبند های مناسب (مورب، عمودی، افقی، طولی و عرضی) برای جلوگیری از حرکت جانبی برخوردار باشند.

ماده ۳۷: بجز داربست های مستقل، هر داربستی باید در فاصله های مناسب، در دو جهت عمودی و افقی، به ساختمان مهار شود.



ماده ۳۸: استفاده از لوله‌های مهاری و دستک‌ها برای اتصال به سازه به منظور پایداری و ثبات کامل داربست الزامی است.

ماده ۳۹: طول دستک‌هایی که در داخل دیوار برای اتصال داربست با سازه به عنوان مهار یا پوشش فاصله بین داربست تا سطح سازه استفاده می‌شود، نباید از ۱۵۰ سانتیمتر بیشتر باشد.

ماده ۴۰: هر یک از بخش‌های داربست باید طوری متصل و مهاربندی شوند که در حین استفاده از داربست جابجا نشوند.

ماده ۴۱: داربست باید به ساختمان یا تجهیزات ثابت مقابل که استقامت ایستائی لازم را دارند، به طور مناسب مهار گردد؛ و همچنین جهت تأمین ثبات آن باید به تعداد کافی از لوله‌های حایل (شمع‌ها) استفاده شود.

ماده ۴۲: بست‌های اتصال لوله‌های داربست باید سالم بوده و پیچ و مهره آن‌ها روان باشد.

جایگاه کار

ماده ۴۳: کلیه داربست‌ها باید دارای تعداد کافی جایگاه کار باشند.



ماده ۴۴: هیچ بخشی از جایگاه کار نباید بر روی آجرهای لق، لوله‌های آب، دودکش و سایر مصالح غیرمطمئن و نامناسب قرار گیرد.

ماده ۴۵: از جایگاه داربست زمانی باید استفاده شود که ساخت آن به اتمام رسیده و وسایل حفاظتی لازم به طور مناسب نصب شده باشند. استفاده از داربست در زمانی که نصب و برپایی آن بطور کامل به اتمام نرسیده است ممنوع می باشد.

ماده ۴۶: عرض جایگاه کار باید حداقل ۶۰ سانتیمتر و فاصله بین دو تکیه‌گاه زیر الوارها حداکثر ۲/۵ متر باشد. فاصله ایده آل برای تکیه‌گاه‌ها ۲ متر است.

ماده ۴۷: الوارهایی که جزء سکوی کار بشمار می آیند، باید حداقل با سه تکیه‌گاه نگهداری شوند، مگر آن که فاصله بین تکیه‌گاه‌ها و ضخامت الوارها به اندازه‌ای باشد که احتمال شکم دادن بیش از حد و یا بلند شدن سر دیگر تخته وجود نداشته نباشد.

ماده ۴۸: عرض جایگاه کار باید با نوع کار متناسب باشد و در هر بخش آن، گذرگاه مناسب به عرض حداقل ۶۰ سانتی‌متر و بدون وجود هرگونه مانع باید فراهم گردد.



ماده ۴۹: در هیچ موردی عرض جایگاه کار نباید از اندازه‌های زیر کمتر باشد:

الف - ۶۰ سانتی متر، اگر جایگاه فقط برای عبور اشخاص به کار می‌رود.

ب - ۸۰ سانتی متر، اگر از جایگاه برای عبور اشخاص و همچنین قرار دادن مصالح ساختمانی استفاده می‌شود.

ج - ۱۱۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نگهداری جایگاه یا سکوی بلندتر دیگری استفاده می‌شود.

د - ۱۳۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه برای نصب یا شکل دادن به سنگ‌های نمای ساختمان استفاده می‌شود.

ه - ۱۵۰ سانتیمتر، اگر از جایگاه هم برای نگهداری سکوی بلندتر دیگر و هم برای نصب و شکل دادن به

سنگ‌های نمای ساختمان استفاده می‌شود.

ماده ۵۰: به طور کلی عرض جایگاهی که با تیرهای داخل دیواری نگهداری می‌شود، نباید از ۱۵۰ سانتیمتر

بیشتر باشد.

ماده ۵۱: زمانی که محل کار روی داربست ثابت می‌باشد باید کل سطح سکوی کار با تخته الوار پوشیده گردد.



ماده ۵۲: یک سکوی کار مناسب بر روی داربست می بایست در هر متر مربع بین ۱۵۰ تا ۲۵۰ کیلوگرم وزن را تحمل کند.

ماده ۵۳: الوارهای تشکیل دهنده هر سکو یا جایگاه کار که در ارتفاع ۲ متری از زمین یا کف قرار دارد، باید طوری در کنار یکدیگر چیده و مهاربندی شوند که ضمن جلوگیری از جابه جایی، فاصله ای میان آن ها وجود نداشته باشد تا مانع سقوط ابزار و مصالح و همچنین برهم خوردن تعادل کارگران شود.

ماده ۵۴: الوارهایی که جزیی از جایگاه کار به شمار می آیند باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - بادر نظر گرفتن فاصله بین تیرهای تکیه گاه جایگاه، ضخامت آن ها باید ایمنی لازم را تأمین نماید. در هیچ موردی ضخامت الوارها حداقل ۵ سانتیمتر باشد و ضخامت های الوارها مساوی باشند.

ب - عرض آن ها با هم مساوی و حداقل ۳۰ سانتیمتر باشد.

ماده ۵۵: هر الوار که جزیی از جایگاه کار به شمار می آید، نباید بیش از (۴) برابر ضخامت آن از انتهای تکیه گاه تجاوز نماید.



ماده ۵۶: به منظور جلوگیری از گیر کردن پای کارگران به لبه الوارها و برهم خوردن تعادل آنان و همچنین تردد آسان چرخ‌های دستی روی جایگاه، به هیچ عنوان نباید الوارهای تشکیل دهنده جایگاه روی همدیگر قرار گیرند.

ماده ۵۷: جایگاه کار در داربست باید حداقل یک متر پایین‌تر از انتهای پایه‌های عمودی قرار گیرد.

ماده ۵۸: هر سازه و هر وسیله‌ای که به عنوان تکیه گاه و جایگاه کار مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید طبق اصول فنی ساخته شده، پایه محکمی داشته و با مهاربندی مناسبی استوار گردیده باشد.

ماده ۵۹: در داربست‌های مستقل حداقل یک سوم تیرهای حامل جایگاه، تا پیاده شدن کامل داربست باید در جای خود باقی بمانند و برحسب مورد به تیرهای افقی یا به تیرهای عمودی به طور محکم بسته شوند.

ماده ۶۰: یک فضای خالی بالا سری، حداقل به ارتفاع ۱۸۰ سانتیمتر باید بالای جایگاه کار در نظر گرفته شود.

ماده ۶۱: جایگاه هر داربست باید حداقل یک متر پایین‌تر از منتهی الیه تیرهای عمودی قرار گیرد.



ماده ۶۲: جایگاه‌های کار باید به شیوه‌ای ساخته شوند که الوارهای تشکیل دهنده آن‌ها، هنگام استفاده جابجا نشوند.

ماده ۶۳: انتهای آزاد تخته الوارهای روی داربست باید حداقل ۵ و حداکثر ۱۵ سانتی متر باشد.

ماده ۶۴: تخته الوارها باید بر روی لوله‌ها بوسیله طناب، تسمه و غیره به طرز ایمن و مناسبی مهار گردند.

ماده ۶۵: هر بخشی از جایگاه کار یا محل کار با ارتفاع بیش از ۱۲۰ سانتی متر که امکان سقوط از روی آن وجود دارد، باید دارای جان پناه (در طرف باز جایگاه کار) با شرایط زیر باشد:

الف - حفاظ از جنس مرغوب و مناسب و دارای استحکام کافی؛

ب - نرده بالایی بین ۹۰ تا ۱۱۰ سانتیمتر بالای سطح جایگاه؛

ج - پاخوری در لبه باز جایگاه به بلندی ۱۵ سانتیمتر و ضخامت حداقل ۲/۵ سانتیمتر به منظور جلوگیری از سرخوردن کارگران و یا افتادن مصالح ساختمانی و ابزار کار از روی جایگاه؛

د - یک نرده میانی بین پاخور و نرده بالایی؛



هـ- سرپوش مناسب حفاظتی در لبه خارجی جایگاه‌ها در صورت امکان؛

ماده ۶۶: داربست باید مجهز به دو ردیف نرده (هندریل) باشد. هندریل بالایی باید در ارتفاع ۹۰ و پایینی ۴۵

سانتی متر از روی سکو باشد. (تقریباً روبروی کمر و زانو افراد)

ماده ۶۷: حفاظ‌های نرده‌ای و پاخورهای لبه جایگاه داربست باید در سمت داخلی ستون عمودی مهار شوند.

ماده ۶۸: نرده‌ها، پاخورها و دیگر وسایل حفاظتی که در جایگاه داربست بکار رفته‌اند، نباید از جای خود

برداشته شوند مگر فقط در زمان ورود اشخاص، حمل یا جابجایی مصالح ساختمانی و به اندازه‌ای که برای انجام

امور مذکور لازم است.

ماده ۶۹: جایگاه‌های داربست‌های معلق باید از هر سو دارای حفاظ نرده‌ای و پاخور باشند، اما:

الف- اگر کار به نحوی باشد که نتوان حفاظ را با شرایط ماده ۶۵ این دستورالعمل نصب نمود، ارتفاع حفاظ طرف

دیوار را می‌توان ۷۰ سانتیمتر اختیار نمود.



ب - اگر کارگران روی سکو یا جایگاه به طور نشسته کار می کنند، نصب حفاظ و پاخور سمت دیوار الزامی نیست ولی در این حالت جایگاه باید مجهز به طناب، کابل یا زنجیرهایی باشد تا کارگران در صورت سر خوردن بتوانند از آن به عنوان دستگیره استفاده نمایند.

ماده ۷۰: فاصله بین دیوار و جایگاه باید تا حد امکان کم باشد. مگر در مواردی که کارگران روی جایگاه به طور نشسته کار می کنند که در این حالت فاصله بین دیوار و جایگاه را می توان حداکثر ۴۵ سانتیمتر اختیار نمود.

ماده ۷۱: در اماکنی که افراد زیر داریست مشغول بکار هستند راه عبوری یا راه دسترسی داریست را باید با استفاده از حفاظ های مناسب ایمن نمود.

تبصره ۱: در صورت استفاده از شبکه های فلزی به عنوان حفاظ باید قطر چشم شبکه های فلزی حداکثر ۲ سانتی متر باشد.

ماده ۷۲: برای دسترسی به تراز بالاتر در کلیه داریست ها به جز نردبانی باید از نردبان ثابت با پاگرد حفاظ- دار ایمن استفاده گردد.



ماده ۷۳: در صورت استفاده از راه پله به عنوان راه دسترسی در داربست این راه پله‌ها باید دارای شرایط ذیل باشند:

الف - ارتفاع پله ۱۵ سانتیمتر؛

ب - کف پله به طول حداکثر ۳۰ سانتیمتر؛

ج - نرده راه پله به ارتفاع حداکثر ۱۱۰ سانتیمتر و در سطوح شیب‌دار حداقل ارتفاع ۷۵ سانتیمتر.

ماده ۷۴: کارکنان جهت بالا و پایین آمدن از داربست اجازه ندارند از اسکلت داربست استفاده نمایند و لازم است از نردبان سیار مناسب استفاده گردد. در غیر این صورت باید از لوله‌های کوتاه مربوط به داربست جهت احداث نردبان برای صعود و فرود افراد استفاده گردد. فاصله میان دو پله نردبان مورد نظر نباید از ۳۵ سانتیمتر بیشتر باشد. و طرفین پله‌ها باید همانند نردبان سیار مجهز به جای دست برای صعود و فرود افراد باشد.

مقررات ویژه داربست‌های فلزی لوله‌ای

مقررات کلی:

ماده ۷۵: داربست‌های فلزی لوله‌ای باید دارای شرایط زیر باشند:



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



الف - از مواد مناسبی مانند لوله‌های فولادی یا فلز مشابهی که استقامتی نظیر فولاد دارد، ساخته شده باشند.

ب - استحکام کافی برای نگهداری بار مورد نظر با ضریب ایمنی حداقل چهار داشته باشند.

ماده ۷۶: تمام قطعات عمودی و افقی داربست‌های فلزی لوله‌ای باید به طور مطمئنی به همدیگر متصل شوند.

ماده ۷۷: لوله‌هایی که در داربست‌های فلزی لوله‌ای بکار می‌روند، باید مستقیم و عاری از زنگ زدگی، خوردگی،

قرشدگی، و سایر معایب باشند.

ماده ۷۸: سرهای انتهایی لوله‌های فلزی باید صاف باشند تا در مواقع افزایش ارتفاع داربست، نقاط اتکا و

اتصال، کاملاً روی هم دیگر قرار گیرند.

ماده ۷۹: لوله‌ها باید به اندازه و با مقاومت مناسب برای باری که می‌باید تحمل نمایند، اختیار شوند، و در هیچ

مورد قطر خارجی آن‌ها نباید کمتر از ۵ سانتیمتر باشد.



پایه‌های عمودی:

ماده ۸۰: پایه‌ها در داربست‌های فلزی لوله‌ای باید همیشه در وضعیت عمودی نگهداری شوند و محل استقرار

آن‌ها روی زمین از استقامت کافی برخوردار بوده و حتی الامکان از کفشک‌های فلزی با سطح اتکاء مناسب برخوردار باشد.

ماده ۸۱: اتصالات در پایه‌های عمودی باید به طریق زیر باشند:

الف - به تیرهای افقی یا سایر قطعات مقاوم که مانع جابجایی آنها شود، اتصال داده شوند.

ب - به تناوب طوری بسته شوند که اتصالات مجاور در یک سطح نباشند.

ماده ۸۲: فواصل بین پایه‌های عمودی نباید از اندازه‌های زیر تجاوز نماید:

الف - ۱۸۰ سانتی متر برای کارهای سنگین با قابلیت تحمل ۳۵۰ کیلوگرم بر مترمربع.

ب - ۳۲۰ سانتی متر برای کارهای سبک با قابلیت تحمل ۱۲۵ کیلوگرم به مترمربع.



تیرهای افقی:

ماده ۸۳: تیرهای افقی باید حداقل تا ۳ پایه عمودی ادامه داشته و به طور مطمئن به هر پایه عمودی متصل باشند.

ماده ۸۴: اتصالات بین تیرهای افقی باید به پایه‌های عمودی بسته شده و در طبقات مختلف مستقیماً روی هم قرار نگیرند.

ماده ۸۵: حداکثر فاصله عمودی بین تیرهای افقی ۲ متر می باشد و فاصله عمودی بین تیرهای افقی نباید از ۲ متر تجاوز نماید.

ماده ۸۶: زمانی که جایگاه‌های کار از جای خود برداشته می‌شوند، کلیه تیرهای افقی باید برای حفظ پایداری داربست در محل خود باقی بمانند.

دستک‌ها:

ماده ۸۷: در داربست‌های فلزی لوله‌ای یک دستک باید کنار هر پایه عمودی قرار گیرد.

ماده ۸۸: طول هر کدام از دستک‌ها در داربست‌های فلزی لوله‌ای نباید از ۱۵۰ سانتی متر تجاوز نماید.



ماده ۸۹: فاصله دستک‌ها برای کارهای سنگین در داربست‌های فلزی لوله‌ای نباید از ۹۰ سانتیمتر و برای کارهای نیمه سنگین از ۱۱۵ سانتیمتر تجاوز نماید.

ماده ۹۰: در حالتی که یک سر دستک‌های داربست به دیوار ساختمان تکیه دارند، باید حداقل ۱۰ سانتیمتر در داخل دیوار فرو روند.

مهار کردن داربست:

ماده ۹۱: داربست باید به طور مطمئنی به دیوار ساختمان مهار شود و نحوه اتصال لوله‌های مهار باید به ترتیب زیر باشد:

الف - لوله‌های مهار در نقاط برخورد پایه‌ها با تیرهای افقی به داربست بسته شوند.

ب - انتهای دیگر لوله‌های مهار به بدنه ساختمان به طور محکم بسته شوند.

ج - اولین، آخرین و یکی در میان از پایه‌ها به وسیله لوله‌هایی به ساختمان مهار شوند.

اتصالات:

ماده ۹۲: مفاصل و اتصالات داربست‌های فلزی لوله‌ای باید:



الف - از جنس فولاد چکش خوار و غیرقابل خورده شدن یا از مواد مشابهی با همان مشخصات و استقامت باشند.

ب - به وسیله قفل و بست یا بوشن و یا سه راهی و چهارراهی بر روی سرتاسر قطعات، به سطوح اتکاء مورد

استفاده متصل گردند، به نحوی که اتصالات هرز نبوده و حرکت و لرزش نداشته باشند.

ماده ۹۳: اتصالات نباید باعث تغییر شکل در لوله‌ها شده و یا خود تغییر شکل یابند.

ماده ۹۴: اتصالات دارای پیچ و مهره باید تا آخرین دندان کاملاً پیچ و سفت شوند.

داربست‌های معلق با راه اندازی دستی:

ماده ۹۵: تیرهای پیش آمده باید:

الف - دارای مقاومت و سطح مقطع کافی برای تأمین استحکام و پایداری داربست باشند.

ب - به طور عمودی به نمای خارجی ساختمان نصب گردند.

ماده ۹۶: بخش پیش آمده این تیرها از ساختمان باید به گونه‌ای باشد که در زمانی که جایگاه کار (پلات فورم)

در حالت آویزان ثابت مانده، فاصله جایگاه از نمای خارجی ساختمان نباید بیش تر از ۳۰ سانتیمتر باشد، مگر

در موارد استثنایی که در ماده های قبل به آن اشاره شده است.



ماده ۹۷: تیرهای پیش آمده باید به وسیله پیچ یا وسایل مشابه به طور مطمئنی به اجزاء اصلی ساختمان متصل و مهر شوند.

ماده ۹۸: پیچ‌های مهر باید به خوبی سفت شوند و به طور مطمئنی تیرهای پیش آمده را به اسکلت و بدنه ساختمان متصل سازند.

ماده ۹۹: در مواقعی که تیرهای پیش آمده با کیسه‌های شن یا وزنه‌های تعادل مهر می‌شوند، وسایل فوق باید به طور اطمینان بخشی به تیرهای پیش آمده بسته شوند.

ماده ۱۰۰: در انتهای هر یک از تیرهای پیش آمده یا هر یک از تیرآهن‌های حمال باید پیچ‌های متوقف کننده نصب شود.

ماده ۱۰۱: طناب‌های آویز باید:

الف - از الیاف مرغوب طبیعی یا مصنوعی یا سیم فولادی تشکیل شوند.

ب - حداقل دارای ضریب اطمینان (ظریب ایمنی) معادل ۱۰ برای رشته‌ها و فیبرها و ضریب اطمینان (ظریب ایمنی) معادل ۶ برای سیم فولادی باشند.

ماده ۱۰۲: طناب‌های آویز باید دور پولی‌ها و قرقره‌های مناسبی جمع شوند تا جایگاه بتواند به راحتی و به طور اطمینان بخشی بالا و پایین برود.

طناب‌های آویز باید به‌طور مناسبی در مقابل سائیدگی و خوردگی محافظت شوند.

ماده ۱۰۳: طول جایگاه‌های کار (پلات فورم‌های) داربست‌های معلق با راه اندازی دستی نباید از ۸ متر و عرض آنها از ۶۰ سانتیمتر تجاوز نماید.

ماده ۱۰۴: جایگاه‌های کار در داربست‌های معلق با راه اندازی دستی باید:

الف - به وسیله دو یا چند طناب یا زنجیر آویزان باشند، به طوری که بیش از $\frac{3}{5}$ متر از یکدیگر فاصله نداشته باشند.

ب - به وسیله نرده‌هایی که بر روی رکاب‌های فلزی تکیه دارند، محافظت شده و این رکاب‌ها به طناب‌ها و زنجیره‌های آویز متصل شوند.

ماده ۱۰۵: در هیچ زمانی طناب میانی نباید بیشتر از هریک از دوطناب کناری آن کشیده‌شود.



ماده ۱۰۶: رکاب‌های جایگاه کار (پلات فورم) باید از زیر تخته‌های جایگاه عبور کرده و به طور محکم به آن‌ها بسته شوند.

ماده ۱۰۷: بیش از دو نفر کارگر نباید به طور همزمان بر روی جایگاه داربست معلق با راه‌اندازی دستی کار نمایند.

ماده ۱۰۸: در مواقعی که داربست معلق به راه‌اندازی دستی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، باید به بدنه ساختمان بسته شود یا به سطح زمین پایین آورده شده و ابزار کار و مصالح از روی آن برداشته شود.

ماده ۱۰۹: داربست معلق با راه‌اندازی دستی قبل از به‌کارگیری باید به وسیله دو بار بارگیری آزمایشی در مسافت کوتاه آزمایش شود.

ماده ۱۱۰: در داربست‌های معلق با راه‌اندازی دستی که کارگران بر روی جایگاه آن به‌طور نشسته کار می‌کنند، باید وسایلی پیش‌بینی شود که جایگاه را حداقل در فاصله ۴۵ سانتیمتر بدنه ساختمان نگهدارد تا هنگام تکان خوردن داربست، مانع برخورد فاصله زانوهای کارگران با فاصله دیوار گردد.



داربست‌های معلق با راه اندازی ماشینی (کلايمر):

ماده ۱۱۱: تیرهای پیش‌آمده باید بامقررات مندرج در قسمت داربست‌های معلق با راه اندازی دستی مطابقت داشته باشند.

ماده ۱۱۲: در داربست معلق با راه اندازی ماشینی نباید از کیسه‌های شن یا وزنه‌های تعادل به عنوان وسایل نگهدارنده و مهار تیرهای پیش‌آمده استفاده شود.

ماده ۱۱۳: فقط کابل‌های آویز فولادی که با مقررات منطبق باشند، باید در داربست‌های معلق با راه اندازی ماشینی بکار برده شوند.

ماده ۱۱۴: طول کابل‌های تعلیق باید به اندازه‌ای باشد که در وضعیتی که جایگاه در پایین‌ترین حد خود قرار دارد، حداقل دو دور کابل روی هر استوانه باقی بماند.

ماده ۱۱۵: انتهای کابل‌های تعلیق باید به طور مطمئنی به وسیله گیره‌ها یا سایر وسایل موثر به ماشین بالابر بسته شوند.



ماده ۱۱۶: ماشین‌های بالابر داربست باید طوری ساخته و نصب گردند که بخش متحرک آن‌ها برای بازرسی به آسانی در دسترس باشد.

ماده ۱۱۷: بدنه ماشین‌های بالابر (کلایمر) باید به وسیله پیچ‌ها یا وسایل موثر دیگر به طور مطمئنی به تکیه‌گاه‌ها و دستک‌های جایگاه متصل شود.

ماده ۱۱۸: وینچ‌ها در داربست‌های معلق باید:

الف - از نوع متوقف کننده اتوماتیک باشند

ب - به ضامن، گیره (شیطانک) و یا وسیله قفل کننده موثر دیگر مجهز باشند، به طوری که جایگاه را بتوان در هر سطحی به طور اطمینان بخشی متوقف نمود و مواقعی که از کنترل دست رها می‌شود، گیره به طور اتوماتیک عمل کند. همچنین زمانی که گیره قبل از پایین آوردن جایگاه، لزوماً از قید رها می‌شود، یک وسیله مناسب ایمنی باید فراهم باشد تا از برگشت وینچ جلوگیری نماید.

ماده ۱۱۹: شستی یا اهرم راه اندازی ماشین بالابر باید به ترتیبی باشد که وقتی فشار دست از روی آن رها می‌شود، موتور فوراً متوقف شده و به طور اطمینان بخشی جایگاه را نگه‌دارد.



ماده ۱۲۰: قسمت‌های متحرک ماشین بالابر باید حداقل یک بار در هفته بازرسی شود.

ماده ۱۲۱: زمانی که ماشین بالابر جابجا می‌شود، باید قبل از اینکه مجدداً بکار گرفته شود، مورد بازرسی و معاینه کامل قرار گیرد.

ماده ۱۲۲: جایگاه‌های کار باید با مقررات منطبق باشند.

ماده ۱۲۳: طول جایگاه‌های کار نباید از ۸ متر و عرض آن‌ها از ۱/۵ متر (۱۵۰ سانتی متر) تجاوز نماید.

ماده ۱۲۴: در مواقعی که کارگران بر روی داربست‌های معلق سنگین کار می‌نمایند، ایمنی کابل‌های تعلیق باید به وسیله قفل کردن وینچ‌ها یا طرق موثر دیگر تأمین گردد.

ماده ۱۲۵: باید از تکان خوردن یا برخورد داربست‌های معلق به بدنه ساختمان به وسیله قیدها، نرده‌های حایل و غیره جلوگیری بعمل آید.

ماده ۱۲۶: هنگامی که از داربست معلق با راه اندازی ماشینی استفاده نمی‌شود، باید:

الف – کلیه ابزارها و سایر وسایل قابل حمل از روی آن برداشته شوند.



ب - در محل خود به طور اطمینان بخشی ثابت شده و یا تا سطح زمین پایین آورده شود.

داربست دیوار کوب (Bracket Scaffolds)

ماده ۱۲۷: تکیه‌گاه‌های داربست دیوارکوب باید دارای مقاومت کافی و از جنس فلز مناسب بوده و به طور

اطمینان بخشی به وسیله پیچ و مهره و واشر به بدنه ساختمان مهار گردند.

ماده ۱۲۸: داربست دیوار کوب فقط باید مورد استفاده کارگرانی از قبیل درودگران، رنگ‌کاران و برق‌کاران که

به لوازم و تجهیزات سنگینی احتیاج ندارند، قرار گیرد.

ماده ۱۲۹: عرض سکوی کار داربست دیوار کوب نباید از ۷۵ سانتیمتر بیشتر باشد.

ماده ۱۳۰: تکیه‌گاه‌های داربست دیوار کوب باید به گونه‌ای طراحی شوند تا حداقل در مقابل ۱۷۵ کیلوگرم بار

وارد به قسمت جلو آن مقاومت نمایند.

ماده ۱۳۱: فاصله بین تکیه‌گاه‌های داربست دیوارکوب نباید از ۳ متر تجاوز نماید.



داربست نردبانی:

ماده ۱۳۲: داربست نردبانی فقط باید برای کارهای سبکی به کار روند که در آن‌ها از مصالح کمی استفاده

می‌شود و بطور کلی باید برای انجام کار مورد نظر مناسب باشد (مانند رنگ‌کاری، گچ‌کاری و ...)

ماده ۱۳۳: نردبان‌های دو طرفه‌ای که برای پایه‌های داربست نردبانی بکار می‌روند ضمن آن‌ها باید دارای

مقاومت و استحکام کافی باشند، باید دارای یکی از دو شرط زیر نیز باشند:

الف - در عمقی از زمین فرو رفته باشند که بافاصله در نظر گرفتن نوع خاک تعیین می‌شود.

ب - به شیوه‌ای روی زیر پایه‌ها یا تخته‌هایی قرار داده شوند که هر دو پایه هر نردبان روی سطح تراز قرار گیرند.

همچنین پایه‌های آن‌ها به طور محکمی مهار گردند تا از لغزش آنها جلوگیری شود.

ماده ۱۳۴: در مواردی که از نردبان دو طرفه برای ایجاد داربست استفاده می‌شود نباید ارتفاع داربست از ۲/۵

متر بیشتر باشد همچنین تخته جایگاه باید در سطح تراز قرار داده شده و از پله سوم بالای نردبان‌ها بالاتر قرار

نگیرد.

ماده ۱۳۵: از داربست نردبانی نباید در هر زمان بیش از یک نفر استفاده نمایند.



داربست متحرک:

ماده ۱۳۶: انتقال یا جابجایی داربست‌های متحرک چرخدار با نفر مستقر شده روی آن ممنوع است.

ماده ۱۳۷: تمامی داربست‌ها به جزء داربست متحرک باید در دو جهت عمودی و افقی به سازه محکم مهار شوند.

ماده ۱۳۸: حداکثر ارتفاع مجاز برای داربست متحرک برجی $6/9$ متر بوده و برای ارتفاع بیش از آن داربست مذکور باید مهار گردد.

ماده ۱۳۹: در داربست برجی متحرک نسبت ارتفاع به عرض نباید بیش از 3 به 1 باشد.

ماده ۱۴۰: کلیه چرخهای داربست متحرک باید مجهز به قفل مناسب بوده و قطر خارجی چرخها نباید از $12/5$ سانتیمتر کمتر باشد.

ماده ۱۴۱: در داربست برجی ثابت نسبت ارتفاع به عرض نباید بیش از 4 به 1 باشد.

ماده ۱۴۲: حداکثر ارتفاع داربست برجی ثابت در حالت آزاد نباید بیش از 12 متر باشد.



وسایل و تجهیزات حفاظت فردی کار در ارتفاع:

ماده ۱۴۳: افرادی که بر روی داربست کار می کنند باید مجهز به کمربند ایمنی باشند .

ماده ۱۴۴: افرادی که بر روی داربست فعالیت می کنند باید از وسایل حفاظت فردی مناسب شامل کلاه ایمنی

دارای چانه بند، هارنس، طناب ایمنی (لایف لاین) و کفش ایمنی استاندارد استفاده نمایند.

ماده ۱۴۵: برای انجام هر گونه عملیات در ارتفاع، علاوه بر تأمین جایگاه کار ایمن، استفاده از وسایل و تجهیزات

حفاظت فردی کار در ارتفاع الزامی است.

ماده ۱۴۶: وسایل و تجهیزات حفاظت فردی کار در ارتفاع باید با در نظر گرفتن نوع کار، شرایط محیطی، وزن

شخص، ارتفاع و دیگر عوامل انتخاب شود.

ماده ۱۴۷: استفاده از شوک گیر (آنتی شوک) در وسایل و تجهیزات حفاظت فردی کار در ارتفاع که در اثر

سقوط آزاد شخص، امکان وارد آمدن فشار زیادی به بدن وی وجود دارد، الزامی است.

ماده ۱۴۸: استفاده از میخ پرچ برای اتصال اجزای انواع کمربند ایمنی و هارنس ممنوع است.



ماده ۱۴۹: قبل از استفاده از وسایل و تجهیزات حفاظت فردی کار در ارتفاع بایستی از سالم بودن اجزای آن اطمینان حاصل نموده و در صورت نیاز، اجزای آسیب دیده تعویض گردد.

ماده ۱۵۰: هنگام استفاده از طناب ایمنی، حداکثر جابجایی عمودی در زمان سقوط فرد نباید بیش از یک متر باشد.

ماده ۱۵۱: طناب‌های ایمنی باید با آب و مواد شوینده ضعیف شسته شده و توسط جریان هوا خشک شوند.

ماده ۱۵۲: اطراف محلی که داربست نصب شده باید به وسیله نوار حریم و تابلوهای هشداردهنده برای سایر افراد مشخص گردد.

ماده ۱۵۳: داربست باید با کابل‌های خطوط و تجهیزات برقی فاصله لازم را داشته باشد، تا کارکنان مربوطه دچار برق گرفتگی نشوند.

ماده ۱۵۴: پرتاب کردن هرگونه وسیله، ابزار، قطعات اضافی و غیره از بالای داربست به پایین ممنوع است.



فصل دوم: حمل و نقل و جابه جایی داربست



حمل و نقل داربست

ماده ۱: با توجه به الزامات آیین نامه حفاظتی حمل دستی بار، حمل دستی لوله های داربست به علت طول و وزن بیش از حد مجاز، به صورت انفرادی ممنوع است.

ماده ۲: حمل و جابجایی لوله های داربست (با طول بیش از ۳ متر)، در صورت وجود شرایط نامناسب جوی و محیطی، ممنوع است.

ماده ۳: پیمانکار موظف است آموزش روش های صحیح حمل دستی بار را برای کارگران برگزار کرده و آنها را از خطرات احتمالی آگاه سازد.

ماده ۴: میزان مجاز حمل دستی بار برای کارگران مرد ۱۹ تا ۵۰ سال مطابق جدول زیر:

مثال هایی از نوع کار	نیروهایی که نباید از آن تجاوز نمود	وضعیت	
حمل با فرغون	۲۳ کیلوگرم نیرو	تمام بدن در کار دخالت دارد	ایستاده
خم شدن بر روی یک مانع برای حرکت دادن یک شی یا هل دادن یک شی در ارتفاع بالاتر از شانه	۱۱ کیلوگرم نیرو	عضلات اصلی دست و شانه، دست ها کاملاً کشیده اند.	
برداشتن یا جا به جا نمودن یک قطعه از دستگاه هنگام تعمیر و نگهداری جا به جا نمودن اشیاء در محیط های کاری سر بسته نظیر تونل ها یا کانال های بزرگ	۱۹ کیلوگرم نیرو	زانو زدن	
کار کردن با یک اهرم عمودی نظیر دستگیره های کنترل در ماشین آلات سنگین. برداشتن و گذاشتن سینی ها و یا محصول بر روی نوار نقاله	۱۳ کیلوگرم نیرو	در حالت نشسته	



ماده ۵: کارگرانی که در فرایند شغلی خود به طور پیوسته یا ناپیوسته حمل دستی بار را انجام می دهند بایستی علاوه بر برخوردار بودن از سلامت جسمی، روحی و روانی متناسب با نوع کار از نظر شرایط جسمانی نظیر قد و وزن و جنسیت نیز متناسب با وظیفه محوله باشند.

ماده ۶: بکارگیری کارگران مذکور منوط به انجام معاینات بدو استخدام و دوره‌ای به ویژه از نظر آسیب‌های اسکلتی و عضلانی مطابق قوانین کار و تأمین اجتماعی می باشد.

ماده ۷: در صورتی که حمل لوله ها و متعلقات داربست، با استفاده از تجهیزات مکانیکی مناسب و یا اصلاح شرایط بزرگراهی یا معابر نظیر تجهیزات و ایستگاههای کاری مقدور نباشد می توان بصورت دستی لوله ها و متعلقات داربست را حمل نمود.

ماده ۸: پیمانکار مکلف است تدابیر لازم جهت ارزیابی چگونگی وضعیت حمل دستی کلیه تجهیزات، لوله ها و متعلقات داربست و شناسائی خطرات مربوطه را اتخاذ نموده و با استفاده از راهکارهای فنی، مهندسی و علمی به اصلاح وضعیت حمل دستی شاخه های داربست (لوله داربست) از نظر ارگونومی و ایمنی مبادرت نماید.

ماده ۹: کارگران حمل و نصب داربست نباید در حین حمل دستی ستون ها و شاخه های داربست، مبادرت به انجام اعمال نایمن مانند شوخی کردن، دویدن، پریدن، پرتاب نمودن و نیز کلیه اعمالی که مغایر اصول ایمنی و بهداشتی می باشد، نمایند.

ماده ۱۰: کارفرما مکلف است وسایل حفاظت فردی متناسب با وزن و طول و لبه های تیز و برنده لوله های داربست را برای کارگران مربوطه فراهم نماید.

ماده ۱۱: کارگران موظفند به کلیه دستورالعمل‌ها و توصیه‌های بهداشتی و ایمنی در زمینه حمل دستی تمامی تجهیزات



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



نصب و حمل و نقل داربست و متعلقات داربست، که از طرف کارفرما و مراجع ذیصلاح ارائه می‌گردد عمل نموده و از وسایل حفاظت فردی که توسط کارفرما بدین منظور تهیه شده استفاده نمایند.

ماده ۱۲: پیمانکار مکلف است ضمن تعلیم روشهای صحیح و مناسب حمل دستی بار (اهم از لوله ها، بست ها، پایه و ستون های داربست، سکوهای کار و متعلقات داربست و ...)، کارگران خود را از خطرات احتمالی آگاه نموده و نظارت‌های لازم را اعمال نماید.

ماده ۱۳: از بلند کردن و پایین آوردن بارهای موجود در فرآیند حمل و نقل داربست در مقابل زانو باید اجتناب نمود زیرا تحت چنین شرایطی باید تنه به جلو خم شود، لذا کمر تحت تأثیر نیروهای خارجی زیادی قرار گرفته و آسیب می‌بیند.

ماده ۱۴: پیمانکار مکلف است تابلو ها و علائم و اتیکت های ایمنی را در زمان های لازم تمیز کرده و به دقت از آنها نگهداری نماید، تا محتوای آنها به آسانی قابل رؤیت باشد.



۹- چک لیست پیمان نصب داربست

کشف منابع عمده خطر و کلیه عواملی که می تواند به عنوان شروع کننده حادثه عمل کنند، می بایست به عنوان یک هدف اصلی مدنظر قرار گرفته شود، لذا در این بخش، خطرات به پنج دسته خطرات مرتبط با فرآیند، خطرات مرتبط با عوامل انسانی، خطرات مرتبط با مواد موجود در پیمان، خطرات مرتبط با عوامل محیطی و خطرات مرتبط با تجهیزات تقسیم شده اند و برای هر بخش سوالات مرتبط با چک لیست تخصصی آورده شده است. (پیوست ۲)

۱۰- مسئول بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) در شرکتهای پیمانکار

نحوه تایید صلاحیت و به کارگیری مسئول HSE و شرح وظایف مسئول HSE مطابق با دستورالعمل به کارگیری مسئول HSE پیمانکار شهرداری تهران به کد مدرک HSE-CO-GU-۰۰۰-۰۰۲ می باشد.

۱۱- واکنش در شرایط اضطراری

نحوه تهیه و تدوین طرح واکنش در شرایط اضطراری متناسب با محدوده فعالیت های شرکت های پیمانکاری و چک لیست ها و دستورالعملهای مرتبط با آن به شرح ذیل و منطبق با راهنمای واکنش در شرایط اضطراری شهرداری تهران به کد مدرک HSE-GU-۰۰۱۳-۰۰ می باشد.

- شرایط اضطراری محتمل در هر یک از اماکن و فرآیندهای کاری باید شناسایی شده و برنامه ها و اقدامات کنترلی لازم در این زمینه انجام گردد.
- مانور تخلیه اضطراری اماکن باید حداقل در هر سال دو مرتبه اجرا شود.
- مانور مقابله با زلزله باید حداقل سالی دو مرتبه اجرا شود.
- تجهیزات لازم برای مواجهه با شرایط اضطراری باید شناسایی و تامین گردد.

۱۲- شناسایی خطر، ارزیابی ریسک و بازرسی های HSE

- شناسایی خطرات و ارزیابی ریسک های ناشی از فرایندهای پیمان بر اساس راهنمای ارزیابی و مدیریت ریسک به کد مدرک HSE-GU-۰۰۴-۰۱ شهرداری تهران هر سال انجام گردد. اجرای ارزیابی ریسک باید توسط مسئول ایمنی، بهداشت و محیط زیست صورت پذیرد.
- اقدامات کنترلی مورد نیاز با توجه به ارزیابی ریسک صورت گرفته تعریف و تدوین و اجرا شود.



- ضروری است همواره اثر بخشی برنامه های کنترلی و مدیریت ریسک مورد بررسی و نظارت مستمر قرار گیرد.

بازدید ها و بازرسیهای مستمر HSE از کلیه نقاط باید به صورت روزانه انجام و نواقص و خطرات شناسایی شده و پیگیری های لازم جهت رفع و کنترل آنها صورت پذیرد. ضروری است سوابق بازرسی ها و پیگیری ها به صورت مستند نگهداری شود ۱۳- ثبت و گزارش رویدادها (حوادث، شبه حادثه و آنومالی ها)

مکانیسم ثبت و گزارش دهی حوادث می بایست مطابق موارد ذیل و منطبق با مجموعه دستورالعملهای مدیریت حوادث شهرداری تهران به کد مدرک HSE-WI-۰۱-۰۰ باشد.

- در هریک از پیمانها باید مکانیسم و سیستم ثبت و گزارش رویدادها وجود داشته باشد.
- گزارش حادثه به معاونت مربوطه/ اداره HSE منطقه، سازمان و شرکت های تابعه، طی مدت دو ساعت و تکمیل فرم تجزیه و تحلیل حادثه ظرف مدت ۴۸ ساعت (برای حوادث مهم)؛
- شرکت در جلسات تجزیه و تحلیل حوادث مناطق ۲۲ گانه، سازمان ها و شرکت های تابعه شهرداری تهران؛
- صندوق هایی جهت گرفتن نظرات و اعلام خطرات از سوی شهروندان نصب و روزانه جمع آوری و اقدامات اصلاحی لازم صورت پذیرد.
- شماره تلفن مشخصی جهت دریافت گزارش شهروندان تعیین و به عموم شهروندان اطلاع رسانی گردد.

۱۴- کمک های اولیه

- لازم است جعبه کمک های اولیه بر اساس دستورالعمل های وزارت بهداشت به تعداد کافی در کارگاه و محدوده پروژه مستقر شود.
- لازم است مسئول HSE، مطابق با دستورالعمل به کار گیری مسئول HSE پیمانکار دوره های عمومی و تخصصی را گذرانده باشند.

۱۵- پیمانکاران

- همه پیمانکاران باید از الزامات بهداشت، ایمنی و محیط زیست آگاهی کافی داشته و هنگام عقد قرارداد HSE PLAN خود را ارائه نمایند.



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



- کلیه بهره برداران و پیمانکاران پیمان حمل و برپایی داربست موظف به اجرای این دستورالعمل در حوزه HSE و نظارت کافی جهت جاری سازی این دستورالعمل توسط پرسنل خود می باشند.



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



پوسته



پیوست شماره ۱: شناسنامه پیمان نصب داربست

موضوع پیمان	نصب و برپایی داربست	شناسه پیمان
شرح پیمان	اجراء، نصب و دایر نمودن داربست در سطح مناطق شهرداری تهران	۲۲۵

فرآیندهای اصلی پیمان			
نام فرآیند	مشخصات ماشین آلات، تجهیزات و ابزار	مشخصات سرمایه های در ارتباط با فرآیند	زمان فعالیت
حمل و نقل	خاور - نیسان - وانت	کارگر	روز * ---
نصب و برپایی داربست	ابزار دستی	نصاب داربست - تکنسین داربست	روز * ---
بازکردن و جمع آوری داربست	ابزار دستی	نصاب داربست - تکنسین داربست	روز * ---

مشخصات ماشین آلات / ابزار تخصصی / مشخصات بازرسی					
نام	منبع انرژی / سوخت	خطرات ویژه	ملاحظات	گواهی نامه مرتبط	زمانبندی بازرسی
وسیله نقلیه حمل و نقل	بنزین / گازوئیل	گیرایش تصادف و تصادم سقوط و واژگونی	دارای استانداردهای بین المللی	-	روزانه

مشخصات ابزار دستی							
نام ابزار	آچار بکس	آچار فرانسه	بکس بادی	خطرات ویژه	ملاحظات	گواهی نامه مرتبط	زمانبندی بازرسی
	--	--	ارتعاش				

مشخصات مواد شیمیایی / مصالح / مواد معدنی / مواد آلی					
نام ماده	نوع ماده	فرآیند کاربردی	MSDS	اطفا حریق	شرایط اضطراری
بنزین	شیمیایی	حمل و نقل	*	پودر و گاز - کف	قابل اشتعال و انفجار
گازوئیل	شیمیایی	حمل و نقل	*	پودر و گاز - کف	قابل اشتعال

تعیین صلاحیت مشاغل پیمان				
نام شغل	میزان تحصیلات	سابقه کار	آموزش های لازم	تجهیزات حفاظت فردی مورد نیاز شغل
نصاب داربست	خواندن و نوشتن	۱ سال	آموزش مبانی و الزامات HSE اطفاء حریق کمک های اولیه	لباس کار - دستکش - کفش



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



لباس کار - دستکش - کفش	آموزش مبانی و الزامات HSE اطفاء حریق کمک های اولیه ایمنی برق	۳ سال	خواندن و نوشتن	راننده
------------------------	---	-------	----------------	--------

عوامل محیطی تاثیر گذار پیمان				
نام عامل محیطی	نوع عامل	تاثیر	روش های کنترل	ملاحظات خاص
برف و باران	نزولات جوی	سطوح لغزنده و برق گرفتگی	ممنوعیت برپایی	-
باد و طوفان	نزولات جوی	سقوط و واژگونی	ممنوعیت برپایی	-
خورشید	طبیعی	سوختگی پوست	آب مروارید استفاده از کلاه و عینک مناسب	-

آیین نامه / الزامات / قوانین و مقررات / دستورالعمل					
نام الزام	نوع الزام	موارد کاربرد	مرجع		
آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاهها	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
آیین نامه کار در ارتفاع	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
آیین نامه کار روی خطوط و تجهیزات برق دار	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
آیین نامه حفاظتی وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاه ها	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
آیین نامه مواد خطرناک، قابل اشتعال و انفجار	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
آیین نامه تجهیزات حفاظت فردی	آیین نامه	کل پروژه	وزارت کار و رفاه امور اجتماعی	-	-
فعالیت های ویژه حیطه عملیات مدیریت HSE					
قبل از اجرای عملیات	حین اجرای عملیات	بعد از اجرای عملیات			
تدوین HSE Plan	استفاده از تجهیزات ایمنی الزامات کلی کارگاه	جمع آوری کارگاه			
--	استفاده از تجهیزات ایمن برق	--			

دارد	نیاز مند HSE PLAN
------	-------------------

دارد	نیازمند مجوز کار PTW
------	----------------------



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



پیوست شماره ۲: چک لیست تخصصی نصب داربست

داربست بندی			
گروه	عنوان	انطباق/عدم انطباق	توضیحات
فرآیند	۱- آیا تجهیزات پیشگیری از سقوط ابزار و مصالح با توجه به سکوی کار (پاخور، تور ایمنی و ...) پیش بینی شده ؟	بلی / خیر / NA	
	۲- آیا برای کارگران لوازم حفاظت فردی (هارنس، کلاه، کفش ایمنی، لباس کار، دستکش، ماسک) تهیه شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۳- آیا استحکام زمین مورد استفاده برای نصب داربست ارزیابی شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۴- آیا تخته های سکو کار از نظر ظاهری سالم هستند و بدرستی مهار شده اند؟	بلی / خیر / NA	
	۵- آیا لوله های داربست سالم هستند؟	بلی / خیر / NA	
	۶- آیا فضای خالی بالاسری حداقل به ارتفاع ۱۸۰ سانتی متر بالای جایگاه کار در نظر گرفته شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۷- آیا مسیر دسترسی ایمن به سکوی کاری روی داربست (پله) وجود دارد؟	بلی / خیر / NA	
	۸- آیا داربست مهار شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۹- آیا داربست دارای حفاظ برای پیشگیری از سقوط می باشد؟ Rail , Mid (Hand Rail)	بلی / خیر / NA	
	۱۰- آیا از برچسب گذاری و تگ گذاری برای تشخیص تجهیزات سالم از معیوب استفاده شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۱۱- آیا حداکثر فاصله لوله های عمودی (لوله های استاندارد) برای کارهای سبک (۱۲۵ کیلوگرم بر متر مربع) ۳/۲ متر می باشد؟	بلی / خیر / NA	
	۱۲- آیا حداکثر فاصله لوله های عمودی (لوله های استاندارد) برای کارهای سنگین (۳۵۰ کیلوگرم بر متر مربع) ۸/۱ متر می باشد؟	بلی / خیر / NA	
	۱۳- آیا داربست دارای لوله های مهار اریب brace می باشد یا به سازه اصلی متصل می باشد؟	بلی / خیر / NA	
	۱۴- آیا عرض محل کار با نوع کار متناسب است؟ (حداقل ۶۰ سانتی متر و حداکثر ۱۵۰ سانتیمتر)	بلی / خیر / NA	
	۱۵- آیا مصالح ساختمانی به طرز ایمن بر روی داربست انبار شده اند؟	بلی / خیر / NA	
	۱۶- آیا فاصله مجاز با خطوط انتقال برق (دست کم ۳ متر) رعایت شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۱۷- آیا حفاظهای توری در صورت نیاز در بالای جایگاه و زیر آن نصب شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۱۸- آیا از baseplate زیر پایه های استاندارد استفاده شده است؟	بلی / خیر / NA	
	۱۹- آیا فاصله بین دیوار و جایگاه حداکثر ۴۵ سانتی متر می باشد؟	بلی / خیر / NA	



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



	<input type="checkbox"/> بلی / <input type="checkbox"/> خیر / <input type="checkbox"/> NA	۲۰- آیا تخته ها، بدون رنگ، ترک خوردگی و شکستگی بوده و از جنس مرغوب می باشند؟	
	<input type="checkbox"/> بلی / <input type="checkbox"/> خیر / <input type="checkbox"/> NA	۲۱- آیا هر لوله افقی حداقل از سه لوله عمودی عبور کرده است؟	
	<input type="checkbox"/> بلی / <input type="checkbox"/> خیر / <input type="checkbox"/> NA	۲۲- آیا فاصله دستک ها مناسب می باشد؟ (حداقل ۹۰ سانتیمتر و حداکثر ۱۱۵ سانتیمتر)	
سایر موارد در بازرسی با ذکر نوع فرآیند در کادر پایین درج گردد.			
ملاحظات			فرآیند
جمع کل امتیاز:			



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



منابع و مراجع



مجموعه مستندات سامانه مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست شهرداری تهران



- آیین نامه ایمنی کار در ارتفاع - وزارت کار
- آیین نامه حفاظتی کارگاه های ساختمانی - وزارت کار
- دستورالعمل های ایمنی کار با داربست - مس سرچشمه
- مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان - وزارت مسکن و شهرسازی معاونت امور مسکن و ساختمان
- آیین نامه وسایل حفاظت فردی - وزارت کار
- راهنمای ایمنی تجهیزات بالابر و حمل کننده شرکت ملی نفت